

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Tomáše Herce a JUDr. Radana Malíka v právní věci navrhovatelky: **Mgr. A. M.**, zastoupená JUDr. MgA. Michalem Šalomounem, Ph.D., advokátem se sídlem Bráfova třída 770/52, Třebíč, proti odpůrci: **Jihočeský kraj**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – 4b. aktualizace Zásad územního rozvoje Jihočeského kraje, vydané na základě usnesení zastupitelstva odpůrce ze dne 18. 9. 2025, č. 228/2025/ZK-7, o kasační stížnosti navrhovatelky proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 18. 2. 2026, č. j. 63 A 4/2026-21,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Věc se týká právní otázky, zda je krajský soud povinen započíst přeplatek na soudním poplatku podle § 10 odst. 1 věty druhé zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, nebo zaplacený soudní poplatek, o jehož vrácení bylo rozhodnuto podle § 10 odst. 3 věty třetí tohoto zákona, na jiný soudní poplatek, jestliže povinnost k jeho zaplacení vznikla stejné navrhovatelce v jiném řízení u téhož krajského soudu, avšak tato navrhovatelka zůstala v průběhu lhůty určené k zaplacení soudního poplatku pasivní.

[2] Navrhovatelka (dále jen „stěžovatelka“) se žalobou, která byla doručena Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) dne 2. 12. 2025, domáhala zrušení rozhodnutí Krajského pozemkového úřadu pro Jihočeský kraj ze dne 28. 8. 2025, č. j. SPU 283444/2025, a navrhla, aby byl žalobě přiznán odkladný účinek. Součástí podání byl i návrh na zrušení opatření obecné povahy – změny č. 3 územního plánu Vlachovo Březí, vydané na základě usnesení zastupitelstva města Vlachovo Březí ze dne 9. 12. 2024,

č. 12/12/2024. Řízení o žalobě i o návrhu bylo u krajského soudu vedeno pod sp. zn. 57 A 31/2025.

[3] Stěžovatelka, aniž by ji k tomu krajský soud vyzval, zaplatila soudní poplatek ve výši 11 000 Kč. Usnesením ze dne 19. 12. 2025, č. j. 57 A 31/2025-75, rozhodl krajský soud o vrácení přeplatku na soudním poplatku ve výši 2 000 Kč. Usnesením ze dne 12. 1. 2026, č. j. 57 A 31/2025-104, krajský soud odmítl žalobu stěžovatelky proti rozhodnutí správního orgánu a rozhodl o vrácení soudního poplatku za žalobu a návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 4 000 Kč. Řízení tak bylo dále vedeno jen o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – změny č. 3 územního plánu Vlachovo Březí.

[4] V podání doručeném krajskému soudu dne 26. 1. 2026 stěžovatelka navrhla zrušení dalšího opatření obecné povahy – 4b. aktualizace Zásad územního rozvoje Jihočeského kraje, vydané na základě usnesení zastupitelstva odpůrce ze dne 18. 9. 2025, č. 228/2025/ZK-7. Krajský soud usnesením ze dne 28. 1. 2026, č. j. 57 A 31/2025-135, vyloučil tento návrh k samostatnému řízení, které u něj bylo vedeno pod sp. zn. 63 A 4/2026.

[5] Usnesením ze dne 29. 1. 2026, č. j. 63 A 4/2026-19, krajský soud vyzval stěžovatelku k zaplacení soudního poplatku za návrh na zrušení opatření obecné povahy ve výši 5 000 Kč [položka 18 bod 2 písm. b) sazebníku soudních poplatků, který je přílohou k zákonu o soudních poplatcích]. K tomu jí určil lhůtu 15 dnů od doručení tohoto usnesení. Vzhledem k tomu, že usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 2. 2. 2026, bylo posledním dnem lhůty pro zaplacení soudního poplatku úterý 17. 2. 2026. Stěžovatelka soudní poplatek v určené lhůtě nezaplatila, načež krajský soud rozhodl napadeným usnesením podle § 47 písm. c) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích o zastavení řízení.

II. Kasační stížnost

[6] Stěžovatelka napadla usnesení krajského soudu kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Podle jejího názoru nemělo být řízení zastaveno, neboť v době, kdy měla soudní poplatek zaplatit, zůstala u krajského soudu část původně zaplaceného soudního poplatku (celkem 6 000 Kč), o jejímž vrácení již bylo v průběhu řízení vedeného pod sp. zn. 57 A 31/2025 rozhodnuto. Poplatková povinnost tak byla fakticky kryta již zaplacenými prostředky. Krajský soud podle stěžovatelky postupoval přepjatě formalisticky. Jeho povinností bylo vyjasnit nepřehlednou poplatkovou situaci, a nikoli řízení zastavit. O tom, že poplatková situace nebyla jednoznačná, svědčí i skutečnost, že krajský soud dne 6. 1. 2026 stěžovatelku telefonicky kontaktoval mimo jiné ohledně otázky soudního poplatku.

[7] Odpůrce se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) konstatuje, že kasační stížnost je přípustná, byla podána osobou k tomu oprávněnou, včas a z důvodů, které zákon připouští, a stěžovatelka je zastoupena advokátem. Bylo tak možné přezkoumat napadené usnesení

pokračování

v mezích rozsahu kasační stížnosti a v ní uplatněných důvodů, jakož i z hlediska možných vad, k nimž by bylo třeba přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] Zákon o soudních poplatcích, jak vyplývá z jeho § 10 odst. 1 věty druhé a § 10 odst. 3 věty třetí, stanoví povinnost soudu vrátit jak přeplatek na soudním poplatku, tak zaplacený soudní poplatek za návrh na zahájení řízení, který byl před prvním jednáním odmítnut. Není v něm upraven jiný postup, který by umožňoval, aby soud z vlastní iniciativy převáděl přeplatky na soudních poplatcích nebo zaplacené soudní poplatky, o jejichž vrácení již bylo rozhodnuto, mezi jednotlivými řízeními vedenými stejným účastníkem. Nic na tom nemění ani možnost podpůrného použití daňového řádu podle § 13 odst. 2 zákona o soudních poplatcích. Ustanovení § 154 daňového řádu sice převedení přeplatku za stanovených podmínek připouští, jeho použití ve vztahu k placení soudního poplatku vylučují výrazné odlišnosti od systému placení daní (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2020, č. j. 8 Afs 352/2019-20, č. 4021/2020 Sb. NSS, body 13 a 14).

[11] Krajský soud postupoval v souladu se zákonnou úpravou, jestliže soudní poplatek, resp. přeplatek na soudním poplatku, vrátil. Nelze přisvědčit tvrzení stěžovatelky o nepřehledné poplatkové situaci. Odkazuje-li stěžovatelka v této souvislosti na to, že byla ohledně soudního poplatku dne 6. 1. 2026 telefonicky kontaktována předsedkyní senátu krajského soudu, podle úředního záznamu tomu tak bylo s ohledem na vyjádření stěžovatelky v podání ze dne 2. 1. 2026, že si není jistá, zda uhradila soudní poplatek ve správné výši (č. l. 92 spisu vedeného u krajského soudu pod sp. zn. 57 A 31/2025).

[12] Stěžovatelka nezpochybňuje, že měla povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši 5 000 Kč za návrh na zrušení opatření obecné povahy, který byl vyloučen do samostatného řízení. K jeho zaplacení ve stanovené lhůtě byla vyzvána v souladu s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, v průběhu určené lhůty 15 dnů však zůstala zcela pasivní. Pakliže krajský soud za této situace řízení napadeným usnesením zastavil, nelze jeho postupu nic vytknout.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou a nezjistil ani žádnou z vad, ke které by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1 věty poslední s. ř. s.

[14] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla úspěch ve věci, a tudíž nemá právo na náhradu nákladů řízení. Odpůrci v souvislosti s řízením o kasační stížnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. dubna 2026

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu